

POVODOM 90. GODINE ROĐENJA

PROF. DR. SC. JOSIP RIĐANOVIĆ,

(MuO, BOKA KOTORSKA, 28. LISTOPADA 1929.
– MuO, BOKA KOTORSKA, 24. SRPNJA 2009.)

Budući da je 2019. godine navršeno 90 godina od njegova rođenja, prilika je da se podsjetimo na život i djelo našega poznatog geografa, blagopokojnoga profesora Josipa Riđanovića, koji je svoju karijeru izgradio na Geografskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i svojim radom znatno obogatio hrvatsku geografiju.

Prof. Riđanović rođen je 28. listopada 1929. godine u Kotoru (MuO), gdje je završio pučku školu i potom gimnaziju 1948. godine. Studirao je u Zagrebu, na Geografskom odsjeku PMF-a, gdje je u roku diplomirao 1953. godine. Istaknutom i zamijećenom studentu ukazala se prilika i godinu dana kasnije izabran je za asistenta. Bio je zaljubljenik u prirodnu geografiju, što je zasigurno odraz ljubavi za veličanstveni krajobraz rodnoga zavičaja u kojemu se krški stjenoviti divovi pribijaju k obali da bi se ogledali u dubokom modrom zaljevu. Svoj zavičaj i svijet oko sebe upijao je hodajući. Čuvena je njegova krilatica koju je i svojim studentima rado govorio: Znanje u glavu ulazi *per pedes!* Svoju ljubav prema zavičaju i onu prema terenskom istraživanju uspješno je spojio u svojem opsežnom i cijenjenom geomorfološkom istraživanju Orijena koje je izabrao za doktorsku temu. Doktorirao je 1963. godine obranivši disertaciju pod naslovom *Orijen - prilog poznavanju reljefa primorskih krških planina*. Izabran je za docenta 1965. godine.

Znanstvena karijera prof. Riđanovića ostala je obilježena izvrsnom doktorskom disertacijom nakon koje je dobio stipendiju Humboldtove zaklade s kojom je boravio akad. godine 1966./1967. na znanstvenom usavršavanju iz hidromorfologije u Würzburgu kod čuvenog profesora Büdela koji je razvio i njegovao kimageomorfološki koncept. Tako se prof. Riđanović isprva bavio geomorfologijom, ponajviše krških krajeva, primjenjujući kimageomorfološki pristup. Usavršavajući se, ubrzo se usmjerava na istraživanje značenja kopnenih voda i mora u geografskom kompleksu, istražujući u širokom spektru tema od vode kao prirodnogeografskog elementa i čimbenika do problema očuvanja vodnih resursa i vodoopskrbe, kao i hrvatskim Jadranom. Za izvanrednog profesora izabran je 1972., a za redovitog profesora 1978. godine. Objavio je preko 70 znanstvenih radova, bio je čest sudionik na brojnim domaćim i inozemnim skupovima. Bio je rado viđen gost u inozemstvu, posebno u Srednjoj Europi. Kao redoviti profesor imao je čast boraviti 1984. godine kod čuvenog profesora Kellera u Freiburgu im Breisgau u sklopu Međunarodnoga hidrološkog programa (IHP). Suradnja s poznatim

foto: Ivan Zagoda

njemačkim znanstvenicima nesumnjivo je pomogla ranom oblikovanju hidrogeografije u Hrvatskoj, kojoj je prof. Riđanović utemeljitelj, u skladu s tadašnjim suvremenim zbivanjima. Godine 1989. godine taj je pothvat okrunio sveučilišnim udžbenikom *Hidrogeografija*, prvim sveučilišnim udžbenikom iz te geografske discipline u Hrvatskoj. Kao pravi Bokelj, "južnjačke krvi" kako je volio isticati, nije mogao dopustiti da hrvatska akademska geografija ne razvije i disciplinu geografije mora, opet u skladu sa svjetskim trendovima u geografskoj znanosti. To je smatrao obvezom njegove primorske i pomorske Hrvatske. Nakon nešto više od dva desetljeća predavanja geografije mora, godine 2002. objavio je knjigu *Geografija mora*, prvo djelo pod tim naslovom u Hrvatskoj.

U predavanjima, i općenito prenošenju svojih iskustava studentima, kao i široj publici, bio je prepoznatljiv po nekonvencionalnom i živopisnom pristupu. Bio je omiljen u društvu i iznimno vješt govornik, što je rado demonstrirao razrađenim i nadahnutim govorima. Njegove zdrvice i hvalospjevi uveličavali su i uveseljavali proslave, a brojne anegdote povezane s njim i danas su žive među njegovim geografima.

U svom življenju, a tako i u smrti ostao je povezan s rodnom Bokom Kotorskom. Svake je godine posjećivao svoj zavičaj. Umro je na njegovim obalama 24. srpnja 2009. godine i počiva u miru Božjem u svom rodnom mjestu, u Zaljevu hrvatskih svetaca.

DANIJELO OREŠIĆ I IVAN ČANJEVAC